

**Zasady gospodarowania odzieżą i obuwiem roboczym
oraz środkami ochrony indywidualnej
w Domu Pomocy Społecznej**

Na podstawie Obwieszczenia MPiPS z dnia 23.12.1997 r. Kodeks pracy, art. 237⁷ – 237¹⁰ Kodeksu pracy, wprowadza się następujące zasady gospodarowania środkami ochrony indywidualnej, odzieżą i obuwiem roboczym:

1. Środki ochrony indywidualnej, obuwie i odzież są przydzielane pracownikom bezpłatnie i stanowią własność pracodawcy.
2. Odzież, obuwie i środki ochrony indywidualnej powinny być przez pracownika używane w miejscu pracy i zgodnie z ich przeznaczeniem. Pracownik otrzymuje je w ilości i rodzaju uzależnionym od stanowiska, na którym pracuje zgodnie z angażem i warunkami pracy.
3. Przewidziane w tabelach norm okresy używalności odzieży i obuwia roboczego oraz środków ochrony indywidualnej mają na celu wyłącznie ustalenie planowanych potrzeb ilościowych.
4. Środki ochrony indywidualnej powinny być używane do czasu utraty ich cech ochronnych, a odzież i obuwie robocze – do czasu utraty cech użytkowych w stopniu uniemożliwiającym dokonanie naprawy. W tych przypadkach nastąpi wymiana na nowy produkt, spełniający wymogi określone w normach.
5. Pracownik jest zobowiązany utrzymywać w należytych stanie odzież, obuwie robocze i środki ochrony indywidualnej.
6. W razie utraty lub zniszczenia środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego z winy pracownika jest on obowiązany zapłacić za niezamortyzowaną część wartości tych przedmiotów.
7. W przypadku odejścia pracownika z pracy przed upływem terminu okresu używalności odzieży i obuwia roboczego pracodawca może zażądać zwrotu odzieży i obuwia roboczego lub rekompensaty pieniężnej w przypadku jej nie zwrócenia.
8. W tabeli norm przydziału określa się: stanowisko pracownika, odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony osobistej i przewidywany okres zużycia. Dla odzieży ocieplanej okres zimowy liczy się od 1 listopada do 31 marca.